

Vivo freneza

Vida loca - Originala kanto en la hispana de Francisco Céspedes

Ĉar al mi vi mankas
al la anim' mi donas
la konsolon kiu mankas.
Por ke mia penso
ne venku la tempon
por sentigi ke vi mankas.

Kiam vi forestas
kaj mi kore sentas
ke vi ankoraŭ restas,
ĉi foresto via
iĝas agonia
ĉar vi ne kunestas.

Ni ne plu karesas.
Ni ne plu promenias.
Kiom ajn mi penas...
mi ne plu komprenas.

Vi kaj mi!

Kiam vi forestas
kaj mi kore sentas
ke vi ankoraŭ restas,
ĉi foresto via
iĝas agonia
ĉar vi ne kunestas.

Ni ne plu karesas.
Ni ne plu promenias.
Kiom ajn mi penas
mi ne plu komprenas...

pri ĉi viv' freneza, tutfreneza
kun freneza senesper'.
Iĝis ĝi freneza, tutfreneza
pro dezir' al iu rev'.

Sed mi ne forgesas
pri ĉi sentimento,
ĉar anstataŭ vi
min nur karesas
ĉi vivo freneza.

Kiam vi forestas
kaj mi kore sentas
ke vi ankoraŭ restas,
ĉi foresto via
iĝas agonia
ĉar vi ne kunestas.

Ni ne plu karesas.
Ni ne plu promenias.
Kiom ajn mi penas
mi ne plu komprenas...

pri ĉi viv' freneza, tutfreneza
kun freneza senesper'.
Iĝis ĝi freneza, tutfreneza
pro dezir' al iu rev'.

Sed mi ne forgesas
pri ĉi sentimento,
ĉar anstataŭ vi
min nur karesas
ĉi vivo freneza...

tutfreneza kiel mi
(viv' freneza)

ĉi vivo freneza, tutfreneza.
(viv' freneza)

Ĉar al mi vi mankas,
mankas via kares',
(viv' freneza)

sed min nur karesas...
ĉi vivo freneza.